

S ušlechtilými MARWARI na indická SAFARI

Před cestou na jezdecké safari do Indie by vás měl každý varovat – pohled přes podmanivě zatočené uši koní plemen marwari a kathiawari na barevný Rádžastán je silně návykový! Prostor mezi ušima připomíná z pohledu jezdce srdce, a asi tak předznamenává, že to vaše bude už po jedné jízdě ztraceno...

➊ Farma Princess Trails se zabývá i chovem, na snímku část základního stáda marwari klisen. "Holky ušatý" odleva: Sultana, Anokhi, Sultanina sestra Madhvi, dcera Anokhi Aisha, vzadu zakladatelka chovu a matka Anokhi, Asthami.

➋ Manželé a majitelé Princess Trails, Virendra Singh Boheda a Ute Peterskovsky, s klisnou Kirti v moderní variaci na tradiční koňské šperky.

Moje tedy bylo... Tihle koně nejen, že jsou velice ušlechtilí a díky zákazu exportu pro nás i velmi exotičtí, ale hlavně vám dopřejí neobyčejný jezdecký zážitek. Jako bývalí váleční oři jsou velmi ohniví, přitom dobře ovladatelní, rychlí, mrštní, nezdolní a mají neuvěřitelnou výdrž. Bezpečně vás dokážou provést náročným terénem, kdy se vám bude tajit dech a i po celém dni pod sedlem jsou stále připraveni ochotně vyrazit tryskem k obzoru.

Návrat na místo činu

I já jsem se tedy prostě musela za těmito fascinujícími koňmi vrátit (pamatujete na moje první články o Indii z roku 2015?). Umožnilo mi to přátelství s majiteli stáje Princess Trails, díky nimž jsem mohla absolvovat hned několik vícedenních safari, které vám teď ráda zprostředkuji.

Manželé Ute a Virendra Singhovi mají svou farmu na okraji nádherného města Udajpur, které samo o sobě stojí za návštěvu, i kdyby vám o koně vůbec nešlo. Kvůli pohádkovým

palácům na břehu jezer se mu také přezdívá Benátky Východu, a v mnoha cestovatelských anketách ho lidé radí mezi nejromantičtější destinace na světě. Stále však na indické poměry patří mezi ta méně turisticky zprofanovaná města, a má i své vlastní letiště – prostě ideální výchozí pozice!

Operátorů jezdeckých safari v Indii, kteří by poskytovali vícedenní jízdy na čistokrevných marwari nebo kathiawari koních, by šlo spočítat na prstech jedné ruky. Ale stáj, která patří

📍 Marwari a kathiawari koně jsou nesmírně obratní a v klidu absolvují i dosti náročný terén, včetně příkrých srázů a kamenitého podkladu.

📍 Ute na klisně Chandni vede cestu při vyjíždce v blízkém okolí farmy.

📍 V Udajpuru, městě, označovaném jako jedna z nejromantičtějších destinací na světě, je Královský palác pro turisty oprávněně lákadlem číslo 1.

📍 Při putování Rádžastánem budete potkávat stáda všech možných zvířat, nejčastěji ovci a koz. Pastevci v jednotlivých oblastech nosí svůj typický oděv a turban.

📍 Ranní skupinové foto v jednom z kempů, tentokrát u koryta vyschlé řeky. Přijet na safari se nemusí bát ani ženy, co by cestovaly samy – tato ekipa (samozřejmě až na průvodce) byla složená z dam, které všechny dorazily z různých zemí sůlo.

📍 V závislosti na ročním období může být i horká Indie rozkvetlá, jak je vidět na této bouganvillei.

Němce, co si své koňské partnery pozvolna připravuje podle zásad přirozené komunikace a jezdí je často jen na ohlávce? Kde koně tráví většinu svého času společně ve stádě ve velkém výběhu s vlastním jezerem? Taková farma je jen jedna...

Koně sbližují

Vzhledem k národnosti provozovatelky stáje není divu, že velká část klientely se rekrutuje z Německa nebo Rakouska, ale za věhlasem indických koní se sem sjíždí nadšení jezdcí z celého světa, včetně USA, Kanady, nebo třeba

Austrálie. A možná se budete divit, ale nejčastějšími hosty jsou turistky, cestující samy. A podobně jako já se vrací, aby vyzkoušely jinou trasu, jiný typ zážitku.

Kalendář Princess Trails je totiž plný různých safari událostí, není k dispozici jen jedna vícedenní možnost, ale vybírat můžete hned z několika plánovaných variant vedených různými směry a přihlásit se na ně, i pokud cestujete sám/sama. Jak jsem měla možnost poznat, skupinky jezdců (většinou tedy jen jezdkyň) se rychle stmelí, protože jsou tvořeny velmi zajímavými osobnostmi, které sdružuje láska

ke koním, cestování a dobrodružství. Večer v kempu si je tak u ohně vždy o čem povídat.

Rurálním Rádžastánem

Jednotlivé výlety jsou vybírány vždy s ohledem na atraktivitu navštívených lokalit, takže se vždy můžete těšit i na nějaké významné památky či kouzelná místa (jako třeba pevnost Kumbhalgarh, zanesenou v UNESCO, nebo džinistický chrám v Ranakpuru), byť v tomto případě dvojnásob platí, že samotná cesta je cíl. Může se vám totiž třeba stát, že neplánovaně přijmete pozvání na čaj do vesnického

📍 Nejpriznivější sezona pro ježdění je zhruba od září do března, to se vyhnete jak nejméně rovinnému vedru, tak i období dešťů. Podzim je pak na indické poměry ještě stále dost zelený, později vše usychá. (Snímek z listopadu)

📍 Pauza na oběd, do krabiček nám tentokrát kuchař nachystal čapáti a bhindi (taktéž okru, neboli ibiškovce jedlý).

📍 Brodění řek a potoků je na safari poměrně častá záležitost, koně s vodou nemají sebemenší problém.

📍 Projít takhle vyzdobenou ulicí, plnou třepetavých fábořků a hlasité muziky a ryku ze svatebního stanu by pro evropské koně byla asi většinou noční můra. Ti indičtí nehnu ani brou, takže máte i čas si slavobránu vyfotit.

domku indické rodiny, budete bloumat mezi zdmi opuštěné pevnosti, hlídat svůj oběd před posvátnými opicemi v rezervaci, či cválat podél stáda nevzrušených antilop nilgau.

Týden nebo déle trávit až osm hodin denně v sedle (a urazit i 45 km denně) a poznávat krásy cizí přeprsté země s tak odlišným životním stylem... Takovou exkurzi pravým indickým venkovem, kde se mnohde žije téměř stejně jako před sto lety, vám žádná běžná cestovka nenabídne, a ne každý má odvahu potloukat se těmi nejzapadlejšími kouty jen s batohem na zádech a bez znalosti jazyka. Tady se konec-

conců nemusíte starat téměř o nic, jen si cestu užít a hlbat všechny ty jemny...

Život v safari kempu

Zatímco snídáte, koně vám průvodci ráno připraví se vším všudy – v sedlových brašnách už máte dvě lahve s vodou a oběd v krabičce. A navečer po příjezdu do kempu zas koně jen odevzdáte a jdete si dát horkou sprchu (ano, i v polních podmínkách to jde). Pak bývá v plánu nějaký ten "sajtsíjink", tedy výlet za poznáním, nebo nějaký večerní program, jako například folklorní tance. Samozřejmostí je, že se nemu-

síte starat o vaření či shánění pitiva, večere se i v kempu servíruje ve formě jednoduchého bufetu a k dispozici jsou dokonce chlazené nápoje – po rozpáleném náročném dni takový servis opravdu oceníte!

Zažít putování se spaním v kempech, kdy se spí v tradičních safari stanech a očista probíhá v pojezdne koupelně, je dozajista romantické. V krásných lokalitách budete pozorovat divoké ptactvo, v noci pak své koně, odpočívající pod hvězdami... Radou nad zlato je však připomínka, abyste si s sebou vzali dostatečně teplé oblečení (v polopoušti bývá v noci opravdu

☛ Ranní návštěva v kempu, aneb když vám k snídani přijde místo toulavého psa žebrať býk. Krávy jsou v Indii posvátné a vidíte je doslova všude, naštěstí jsou velmi mírné.

☛ Chrám v Ranakpuru je hotový skvost. Lze ho navštívit v rámci některých tras safari, dbejte jen na vhodné ustrojení (ne holá ramena a kolena). Jako do všech chrámů v Indii i sem můžete pouze bosí, navíc pak do těch džinistických nesmíte ani s žádnými výrobky z kůže (tzn. třeba pásek od hodinek, kabelka).

☛ Když v Evropě padá sníh, vy si můžete v 35 stupních sniž připomenout třeba při průjezdu kolem lomu na kámen, kde bílý prach zakryl veškerou okolní vegetaci.

☛ Foceno z koně při jízdě – nejlepší způsob, jak se ve volné přírodě přiblížit k antilopám nilgau. V Indii nejsou loveny, tak nejsou ani příliš plaché.

☛ Autorka článku na kathiawari "raketě" Kirti (vlevo), vpravo teprve pěti-letá marwari klisna Sultana – povšimněte si faktu, že absolvuje safari jen na ohlávce. V pozadí je vidět část pevnosti Parsoligarh.

☛ Neumím si představit spektakulárnější místo pro obědovou pauzu, než obrovskou opuštěnou pevnost Parsoligarh, kam vjedete cvalem pěkně hlavní branou, koně necháte popásat na travě zarostlém nádvoří a z hradeb je pak pěkně pozorujete a kocháte se výhledem na okolní jezera a krajinu.

☛ Takto vypadá průjezd typickou malou indickou vesnicí ze hřbetu koně. Na indické poměry je tu ještě dost čisto, málo lidí a dopravních prostředků.

☛ Proč je dobré i v horku nemít oblečení, odhalující kůži – Indie je plná trmitych keřů, které dokážou opravdu velice nepříjemně poškrábat. Tento nadítec bohužel lidé do Indie zavlekli už někdy v roce 1870, a od té doby se exponenciálně šíří a vytlačuje původní flóru. Na většině cest vás tak čeká uhybání před jeho trmitymi větvemi.

☛ V horkém podnebí je nutné pravidelně doplňovat tekutiny, naštěstí napajedla najdete prakticky u každé vesnice. Zhýčkaným Evropanům ovšem pít vodu z tohoto zdroje nedoporučuji...

☛ Hulmany posvátné najdete v Indii na každém rohu, v Sitamatě si před nimi musíte hlídat oběd, aby vám ho neukradli.

☛ Přes srdíčko z uší mojí klisny Kirti je vidět vjezd do rezervace Sitamata, kde byste při notné dávkě štěstí mohli vidět i levharty nebo vzácné medvědy pyskaté.

☛ Večerní atrakcí v kempu ve vesnici Boheda je vyjízdka s párem volů. Není to zábava jenom pro vás, ale i pro celou vesnici...

☛ Když projíždíte vesnicí na koni a místní rodina vás pozve na čaj do vlastního domu, počítejte s tím, že se s vámi budou chtít všichni fotit.

dost zima) a nezapomněli si špunty do uší, pokud vás vzbudí každé šustnutí (nebo štěkání toulavých psů).

Koňští pohodáři

Zapomeňte na stres, který někdy můžete v našich podmínkách cítit, pokud jedete na svém sportákově po silnici a blíží se auto. Tihle koně jsou na typický indický mumraj a randál naprosto zvyklí, takže je nic nerozhází: ani řvoucí traktory, co vás míjí o decimetry, ani troubící motocykly, obsypané pasažéry a předměty, ani houfy ječících dětí, co se v každé vesnici na vás sesypou. Tím méně pokojná stáda ovcí a koz, či všudypřítomné krávy, velbloudi a buvolí.

Pokud máte obavu, že byste tak dlouhou jízdu na jeden zátah nedali, ale ježdění si nechcete nechat ujít, je pro vás skvělou volbou absolvovat vyjízdku v okolí farmy Princess Trails. Nedaleko totiž leží kmenová oblast, kde je jen pár malých vesnic a jinak samé kopce a říčky – a další jezero. Vybrat si můžete od hodinových jízd po několik jednodenních výletů. A pokud se vám třeba nechce se každý den balit či máte zájem o safari jen v délce několika málo dnů, je v nabídce i volba stacionárního kempu a hvězdicových výletů do okolí vesnice Boheda.

Pokrok nezastaví

Každé jezdecké safari je jiné, i když vyrazíte na stejnou trasu. Indie se mění takovým tempem,

že místa, která jsem navštívila před třemi lety, teď pomalu nepoznávám. Živelně se tu staví a kvůli nové výstavbě a silnicím je tak někdy potřeba uzpůsobit trasu nebo pozměnit místo tábořiště. S rozmachem turismu se mění i lidé, dokonce i v zapadlých vesnicích.

Proto pokud vás myšlenka na objevování opravdové, nefalšované Indie z koňského hřbetu láká, opravdu vám doporučuji podniknout vaše dobrodružství co nejdříve, dokud ještě tuto její původní podobu můžete vidět. Pokud by byl zájem, můžeme zorganizovat i českou skupinku a naplánovat si vlastní program. Jak se totiž říká, na smrtelné posteli člověk lituje jen těch věcí, které neudělal...